

hans Lante (Oct. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?). Navnlige dersom vi vælge Udtrykket Pindstrup, som her foreslaas, og Ministeren i sin Tid giver Approbation paa en Linie Pindstrup, kan jeg ikke se, at Linien vil ramme Thorsager By, som den ærede sidste Taler omtalte, som i og for sig er et vigtigt Punkt paa denne Egn, som er heldigt beliggende, og hvortil flere Ost for liggende større og gode Landsbyer let og bekvemt kunne faae eller allerede have Forbindelser og brugelige Veie. Jeg kan som sagt ikke se, at man ved at vælge Pindstrup rammer Thorsager, og de Herrer maa vel lægge Mærke til, at Thorsager By og Sogn har tegnet ikke ubetydelige Summer — dersom jeg ikke huller seil 40,000 Rd. — til Banen paa den udtrykkelige Betingelse, at Banegaarden skal ligge i Nærheden af Byen. Oplysdes denne Betingelse ikke, er man der, saavidt mig bekendt, berettiget til at tilbageholde det tegnede Bidrag. Jeg hører ikke i Almindelighed til dem, som ville give den Paastand Medhold, at en Kjøbstad ubetinget har Ret til at beholde det Opland, der ligger om den, at den har Privilegium derpaa; men jeg kan ikke negte, at dette her synes mig for stuv, tilmed da den Bue, som er foreslaaet ved den vestlige Linie, da kommer ind til Randers paa 2 1/2 Mil ner. Og hvad opnaas der, da egentlig Andet ved at vælge Pindstrup, — jeg pøner i det Mindste ikke, at der opnaas Andet — end at der røves Opland fra Randers til Aarhus? Der er desuden 2 Punkter, som ikke maa lades ude af Betragtning her. Det ene er Denstyret til den eventuelle Bane til Chelstoft; thi jo længere mod Vest vi lægge Tilknætningspunktet, desto længere vil den eventuelle Bane fra Chelstoft til denne Bane blive, og desto besværligere vil Anlægget blive. Det andet Punkt, som heller ikke er uden Betydning, men som maaske kun faa af de Herrer ere kjendte med, ere Besørholdene ved Pindstrup. Disse ere af den Betskaffenhed, at Stedet sandelig ikke egner sig til en større Station; thi Naturen Nord for Pindstrup er tildels bakket Lyngskoterrain, hvorigjennem ingen som helst Veie gaar. Vi have langs under Bakkerne en smal lettere Veie, men vi have ingen egentlig Hovedveie der; derimod have vi ved Nyom udmærkede Forbindelsesveie med hele Nørre Herred saavel som med Sønderherred, som altsaa ville ramme Nyom. Jeg blev affkaaren Ordet for 2den Gang ved 1ste Behandling. Det var dengang min Hensigt at ville have udbedt mig en Udtalelse af den ærede Indenrigsminister, thi jeg forstod ham, som om han var fuldstændig enig med mig i, at vi ikke skulde vælge den vestlige Bue. Jeg forstod ham saaledes, at den Linie, han tænkte sig at give Koncession paa, var en Bane ført fra Aarhus over Løgten til et Sted mellem Mørke og Hofenholm Syd om Dagstrup til Nyom. Det var denne Linie, jeg havde haabet og veniet, at den ærede Minister ville give

Koncession paa, og jeg haaber, at selv om Udtrykket „eller Pindstrup“ idag skulde blive valgt, Ministeren dog ingen sinde vil give Koncession paa den derved betegnede Linie.

Sagt: Om Anlægget Aarhus = Nyom skal jeg ikke udtale mig; de Forandringer, Udvalget foreslaar ved dette Anlæg, forekomme mig at være rent Legenderk, som ikke er værd at tale om, i Sammenligning med de store Gjæringer, der skulde udføres ved Lovforslaget om Anlægget til Thisted. Nu hører jeg nok, at der er Fred og ingen Fare for Thisted-Anlægget, saa at man ganske rolig kan slaa sig til No; men da jeg har den Ære at repræsentere det Distrikt, hvorfra Forslaget til dette Anlæg er udgaaet, og som er stærkest interesseret deri, ønskede jeg nok selv at være lidt indvietet i disse Mystikerier, forinden jeg slaa mig til No, og det har jeg ikke kunnet blive ved, hvad Udvalget har meddelt; thi hvad der forelaa ved 1ste Behandling af Sagen her i Salen, var fuldstændig i Modstrid med, hvad der foreligger gjennem Udvalgets Betænkning, og jeg kan i Denhold til de Oplysninger, der ere fremkomne, paa ingen Maade notes med de Udtalelser, der hidtil have fundet Sted. Jo mere de offentlige Forhandlinger her i Salen tabe deres Betydning, fordi man ikke er istand til at spore deres Virkning paa Afstemningen, desto mere vidunderlig bliver den Virkning, som de hemmelige Forhandlinger i Udvalgene have paa Sagerne. Udvalgene ere rene Tryllekabinetter, hvor Sagerne undergaa saadanne Forandringer, at de udenfor Udvalget Staaende blive slaaede af Forbavselse derover. Smidbertid har jeg dog endnu ikke før oplevet en saadan Forvandling som den, der er sket med dette Forslag, thi det er en fuldstændig Metamorphose, det har undergaaet. Det indgik til Udvalget som et Forslag til en Bane fra Struer til Thisted og udgik fra Udvalget som Forslag til en Bane fra Skive til Glyngøre. Nu vil jeg ingenlunde negte, at jeg allerede ved 1ste Behandling blev noget urolig for, at den ærede Minister ikke skulde slippe saa let op af Oddesund paa Thylandsiden, som han var sluppen ned i det paa Struersiden; især da saa mange Medlemmer benyttede Leiligheden til at pladste saaledes om i Limfjorden, at det var vanskelig gjennem det plumrede Vand at se Bunden; men det faldt mig dog ikke ind, at det Lovforslag, som vi ved 1ste Behandling forlode i Oddesund, skulde ved 2den Behandling komme op ved Glyngøre som en saadan Krotobille, der begyndte med at æde sin egen Fader: Thistedanlægget. Det var under 1ste Behandling af Thistedanlægget, at vi her i Salen første Gang hørte en Lante udtale om Anlægget af en Jernbane fra Skive til Glyngøre, og den fremstillede dengang som et nyfødt Barn og havde hele den barnlige Uflygtigheds Præg. Medens Thistedanlægget traadte frem i Salen som en fuldvoget Mand, ledsaget af en